

Muzyka w teatrze - program koła muzyczno-teatralnego

Data dodania: 2010-04-11 12:23:18

Autor: EDYTA WARMBIER

Program koła muzyczno-teatralnego dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

SPIS TREŚCI

I. WPROWADZENIE

II. ISTOTA I CELE INNOWACJI

- Organizacja zajęć
- Założenia programowe
- Cel główny
- Cele operacyjne
- Procedury osiągnięcia celów

III. TREŚCI PROGRAMOWE

- Zagadnienia programu
- Konkretnie formy
- Zamierzone efekty

IV. METODY I FORMY

V. EWALUACJA

VI. BIBLIOGRAFIA

VII. ZAŁĄCZNIKI:

- Baza dydaktyczna
- Środki dydaktyczne
- Przykładowe scenariusze przedstawień

- Poradnik „Kształtowanie głosu dziecka poprzez ćwiczenia oddechowe, fonacyjne i artykulacyjne”
- Arkusz obserwacji

I. WPROWADZENIE

Zabawa w teatr jest jednym ze sposobów wychowywania dzieci.

Daje możliwość spontanicznej zabawy z rówieśnikami, oderwania od rzeczywistości. Rozwija umiejętność współdziałania, podporządkowania się i obcowania z innymi. Dzięki kontaktom ze sztuką dziecko rozwija myślenie, inteligencję, wyobraźnię, poznaje skutki zachowań bohaterów, wnika w ich przeżycia.

Dziecko styka się z normami społecznymi, wartościami, bohaterami pozytywnymi i negatywnymi. Wczesne kontakty ze sztuką zachęcają do własnej twórczości. Małe dziecko śpiewa, tańczy, gra, ponieważ ma taką potrzebę.

Śpiew, czyli odpowiednio wydobywany głos ludzki, jest naturalną, najbardziej powszechną i dostępną formą uprawiania muzyki. Jest on niezbędny w procesie wychowania muzycznego dzieci.

Ekspresja w wieku przedszkolnym jest czymś bardzo naturalnym, zapewnia dziecku prawidłowy rozwój. Zabawa w role służy zaspakajaniu wewnętrznej potrzeby przyjmowania przez dziecko roli dorosłego. Jest ona wstępem do działalności teatralnej. Bez wczesnego treningu wrażliwości estetycznej w okresie wczesnego dzieciństwa, trudno jest wykształcić ją w wieku dojrzałym.

Kierując się takimi przesłankami, postanowiłam zastosować formy teatralne, jako element wspomagający ogólny rozwój dzieci we wszystkich sferach. Dziecko ma naturalną potrzebę wyrażania się w różnych formach ekspresji: w mowie, ruchu, geście, rysunku, śpiewie. Zabawa w teatr może być najbardziej interesującym i wyrazistym efektem tej pracy ujawniającym doświadczenia i osiągnięcia dzieci.

Teatr jest dla dzieci rzeczywistością wyjątkową, w której wszystko może się zdarzyć a odtwórca roli ma okazję realizować swoje marzenia, by stać się kimś innym. Wprowadzenie dzieci w świat sztuki poprzez zabawy teatralne przynosi im wiele korzyści, rozwija wyobraźnię, doskonalą mowę, która staje się wyrazista i melodyjna, sprzyja umuzykalnieniu, rozwija płynność ruchów oraz zwiększa poczucie własnej wartości. Jest również okazją do wspaniałej zabawy, dającej wiele satysfakcji. Udział dzieci w odtwarzaniu treści utworu skłania je do zapamiętywania, koncentrowania uwagi na określonej działalności, kulturze mówienia i zachowania się. Podczas zajęć z tej dziedziny dziecko może dowiedzieć się, jak powstaje sztuka teatralna i wzbogacić swój słownik o takie pojęcia jak np. reżyser, rekwizyty, dekoracja, kostiumy, ruch sceniczny, drama czy pantomima.

Zabawy w teatr wywierają duży wpływ na postawy moralne dzieci, wyostrzają zmysł

obserwacji, kształtują osobowość i rozładowują nagromadzone emocje. Każde dziecko pragnie sukcesu i uznania. Właśnie zajęcia z wykorzystaniem różnego typu form teatralnych stwarzają ku temu najlepsze warunki.

Udział w przedstawieniach teatralnych umożliwia emocjonalny rozwój młodego człowieka. Pozwala poznawać siebie, pomaga wyrabiać umiejętność wywoływania emocji i radzenia sobie z nimi. Teatr z muzyką w roli głównej może być pomysłem na rozwijanie wszechstronnych zainteresowań każdego wrażliwego na sztukę dziecka. Mam nadzieję, że uczestnictwo w takim teatrze pozwoli odkryć inny świat, znaleźć motywację do życia oraz rozwinąć wiarę w siebie.

II. ISTOTA I CELE INNOWACJI

Od kilku lat opracowując scenariusze na uroczystości czy przedstawienia teatralne umożliwiałam prezentowanie dzieciom swoich umiejętności recytatorskich, wokalnych i tanecznych. Dzieci sprawdzały się w roli tańczących i śpiewających aktorów. Opracowałam program „Muzyka w teatrze” i wdrożyłam go w przedszkolu. Tym samym po zmianie placówki zrodził się pomysł dalszej pracy w tym kierunku i wdrożenie programu na terenie szkoły/ dostosowując go do nowych warunków i wprowadzając niewielkie zmiany/. Nadal chcę tworzyć i przygotowywać przedstawienia z wykorzystaniem piosenek i tańca.

Wzrost zainteresowania przedstawieniami dzieci gwarantuje:

- możliwość prezentacji sztuki teatralnej w środowisku szkolnym i poza nim
- łączenie przedstawień ze szczytnymi celami podczas akcji charytatywnych, ekologicznych czy uroczystości szkolnych

Organizacja zajęć:

Na potrzeby programu muzyczno- teatralnego opracowywane są i reżyserowane, muzyczne przedstawienia teatralne oraz montaż artystyczne na bazie literatury, piosenek i tańca. Do realizacji programu wykorzystam samodzielnie opracowane scenariusze oraz układy taneczne, które zrealizuję podczas koła muzyczno-teatralnego. Stworzymy wraz z dziećmi i ich rodzicami scenografię, jak również kostiumy i rekwizyty

Na większości zajęć staram się znaleźć czas na taniec, piosenkę, ćwiczenia dykcyjne, emisyjne i oddechowe oraz na kontakt ze słowem mówionym. Ogromną pomocą są rodzice, którzy bardzo często pomagają w realizacji pomysłów, są wyrozumiali i wspierają dzieci.

Wychowanie poprzez kontakt z muzyką, śpiew, umożliwi dzieciom prawidłowy rozwój i kształtowanie nie tylko głosu, ale i psychiki. Wyzwoli pozytywne emocje, nauczy integracji z grupą, patriotyzmu, umiejętności wzajemnego poszanowania. Każdy muzyczny młody aktor może zaproponować swoje pomysły, może swobodnie kreować graną przez siebie postać, może wreszcie wybrać rolę lub zadanie. Nic tak nie zbliża dzieci do siebie jak wspólne zabawy, udział w konkursach i przeżycia artystyczne, które poprzez wywołany entuzjazm, rozładowują napięcia i likwidują bariery. Aktywne uczestnictwo w uroczystościach przedszkolnych i poza nim umożliwi dzieciom wykazanie

talentu, zaangażowania, zaprezentowania umiejętności oraz rozwinię w nich odwagę, odpowiedzialność, obowiązkowość, co jest tak ważne w życiu każdego młodego człowieka.

Założenia programowe:

- zapoznanie z twórczym teatralnym, poznanie teatru od kulis;
- rozwijanie zainteresowań teatrem;
- kształtowanie nawyku uczestniczenia w życiu kulturalnym;
- integrowanie grupy, współistnienie w twórczej, partnerskiej zabawie, poszerzenie świata wartości;
- dysponowanie bogatym warształem środków wyrazu, prawidłowe jego wykorzystanie;
- umiejętne radzenie sobie z treścią, odwagą sceniczną, oddziaływanie na emocje;
- poszerzenie przestrzeni muzycznej, rozwijanie poczucia rytmu, rozwijanie pamięci słuchowej;
- kształcenie ekspresji i świadomości estetycznej poprzez ukazywanie relacji między dźwiękiem a ruchem;
- budowanie plastycznej kompozycji przestrzennej.

Zwraca się również uwagę na:

- autorytet, czyli poszukiwanie odpowiedzi na pytanie — jaki jestem;
- dotyk, smak, węch;
- fantazję, wyobrażenia, marzenia;
- komunikację niewerbalną — język koloru, język przestrzeni;
- mój świat — przedmiot, dom, środowisko;
- empatię — czyli umiejętność wczuwania się w położenie nie tylko innej osoby, ale też w przyrodę lub w martwe przedmioty;

Cel główny:

Głównym celem programu jest wspomaganie rozwoju i rozwijanie zainteresowań młodego człowieka, wyposażenie go w umiejętności recytatorskie, wokalne, taneczne i poszerzenie jego wiadomości o teatrze i muzyce.

1. Stymulowanie rozwoju i inspirowanie twórczych działań dzieci.
2. Uważliwanie na piękno literatury polskiej i słowa mówionego. Kształtowanie zainteresowań muzycznych i obcowania z muzyką,

Cele operacyjne: Dziecko:

1. Wyjaśni znaczenie pojęć; teatr, scena, widowia i terminów: aktor, reżyser, scenograf, kurtyna, rekwizyt
2. Rozróżni i nazwie rodzaje teatrów: teatr żywego aktora, kukiełkowy, cieni, paluszkowy, pantomimy

3. Kulturalnie zachowa się w teatrze i podczas spektakli
4. Odczuje własną indywidualność przy jednoczesnym poszanowaniu odrębności innych.
5. Odkryje znaczenie komunikowania się w sposób niewerbalny
6. Podejmie aktywne uczestnictwo w zabawach teatr
7. Poczucie odpowiedzialność za własne działanie.
8. Zgodnie podejmie się współpracy w grupie szanując zdanie innych.
9. Zaśpiewa indywidualnie i w grupie kanon oraz echo.
10. Wyjaśni i posłuży się pojęciami: filharmonia, chór, dyrygent, batuta, kanon, pauza, tempo, koncert.
11. W skupieniu i aktywnie wysłucha dzieł muzycznych znanych kompozytorów,
12. Wysłucha utworów muzyki chóralnej z głosami męskimi i żeńskimi
13. Zachowa się kulturalnie podczas koncertów
14. Zwiedzi budynek Filharmonii Pomorskiej, wskaże scenę i widownię
15. Nauczy się tolerancji i szacunku dla dzieł muzycznych,
16. Odważnie zaśpiewa przed publicznością z użyciem mikrofonu lub bez
17. Prawidłowo zagospodaruje oddechem podczas wypowiedzi i śpiewu
18. Nada wypowiedzi charakter oznajmiania, pytania, rozkazu
19. Posłuży się różnym natężeniem mowy: szeptem, mowa cichą i głośną
20. Przekáže głosem emocje
21. Wykona elementy tańca i powiąże je w całość
22. Odzwierciedli swoje emocje i przeżycia w improwizacjach słownych, wokalnych, tanecznych
23. Zagra z podziałem na role prowadząc dialog sceniczny
24. Opanuje nieśmiałość i wzmocni wiarę we własne siły i możliwości,
25. Poprawi koncentrację uwagi, rozwinie spostrzegawczość oraz umiejętność porównywania i analizy,
26. Wyeliminuje cechy egocentryczne, uwrażliwi się na troski i kłopoty innych osób,

Procedury osiągnięcia celów:

- dzieci chętnie uczestniczą w zajęciach koła muzyczno-teatralnego
- na zajęciach mają warunki do swobodnej ekspresji muzycznej i twórczego działania.
- chętnie prezentują spektakle w szkole i różnych instytucjach społecznych,
- prezentują swoje umiejętności na przeglądach i konkursach
- rodzice uczestniczą w przygotowanych dla nich otwartych przedstawieniach,

III. TREŚCI PROGRAMOWE:

I. Poprawność artykulacyjna:

- kształtowanie głosu dziecka poprzez ćwiczenia oddechowe, fonacyjne i artykulacyjne''

II. Techniki żywego słowa:

- prawidłowe gospodarowanie oddechem podczas wypowiedzi
- nadawanie wypowiedzi charakteru oznajmiania, pytania, rozkazu
- operowanie natężeniem głosu
- stosowanie różnego tempa wypowiedzi
- przekazywanie głosem emocji

III. Poprawność gramatyczna

- poprawne używanie w mowie odmiennych części mowy

IV. Poszerzanie zasobu słownictwa w miarę zdobywania kolejnych doświadczeń i rozszerzania wiedzy o otaczającej rzeczywistości.

V. Elementy wiedzy o sztuce: muzyka, teatr, taniec

- elementy muzyki: barwa, dynamika, tempo, struktura utworu
- formy muzyczne i teatralne: śpiew i ćwiczenia mowy, ruch przy muzyce, gra na instrumentach, słuchanie muzyki

VI. Aktywność twórcza

- odzwierciedlenie swoich emocji i przeżyć w improwizacjach słownych, wokalnych, instrumentalnych, ruchowych
- łączenie różnych form ekspresji twórczej
- ekspresja teatralna: ekspresja spostrzeżeń, przeżyć, uczuć w różnych formach działalności, z zastosowaniem werbalnych i niewerbalnych środków wyrazu

VII. Kształtowanie wrażliwości estetycznej

- kultura odbioru sztuki: dostrzeganie piękna w utworach literackich, teatralnych i muzycznych

Zagadnienie	Formy	Zamierzone efekty
I. PRZYGOTOWANIE NARZĄDÓW ARTYKULACYJNYCH DO MOWY I ŚPIEWU	A ĆWICZENIA MOWY Ćwiczenia szczęki, ćwiczenia języka, ćwiczenia warg. Zabawy i ćwiczenia:	Dziecko: prawidłowo wymawia samogłoski ustne i nosowe i spółgłoski. Wypowiada wyrazy kilkusylabowe z wyróżnianiem jednej z sylab

-emisyjno-głosowe
-dykcyjne
— ortofoniczne
-artykulacyjne
-gramatyczne

(akcent wyrazowy).
Wygłasza zdania z
uwzględnieniem akcentu
logicznego.

oddycha przez nos.

B. ZABAWY ODDECHOWE

Kształci przeponowy tor
oddechowy.

Ćwiczenia oddechowe —
wdychanie i wydychanie
powietrza przez nos.
Dziecko zatyka przy tym
ćwiczeniu lewą bądź prawa
dziurkę nosa przy wciąganiu
i wypychaniu powietrza.
Ćwiczenia zwiększające
pojemność życiową płuc,
wzmacniające mięśnie
oddechowe, zwiększające
ruchomość klatki piersiowej.
Ćwiczenia w pozycji leżącej
tyłem, nogi ugięte, ramiona
w bok — wdychanie
powietrza nosem, wydech
ustami (szuuuu) przy
nieruchomej klatce
piersiowej.
Dziecko wykonuje głęboki
wdech, a następnie wydech
nosem z podziałem na 2, 3
lub 4 fazy.
Ćwiczenia w mówieniu na

Przyswaja ćwiczenia
zwiększające długość
wydechu.

Uczy się wiązania wydechu z
wygłaszaniem słów, zdań.

Tak zagospodaruje
powietrzem w płucach, żeby
wypowiedzieć jak najdłuższą
frazę

wydechu słów lub zdań.

Głośno i wyraźnie
wypowiada zdania o różnej
skali trudności.

C .JĘZYK TEATRU

Wypowiadanie wszystkich
wyrazów zdania z
uwzględnieniem dużych
przerw.

Ćwiczenia w wypowiadaniu
zdań o różnej skali trudności
np. «Spotkał kaszel raz
Karola. Sprowadzono więc
doktora»; «Chrząszcz brzmi
w trzcinie»; «Król Karol kupił
królowej Karolinie korale
koloru koralowego» itp.

Zabawy z instrumentami
muzycznymi — kontrast w
muzyce (muzyka smutna —
wesoła, cicha — głośna,
wolna — szybka, dźwięki
wysokie — niskie). Ćwiczenia
w wygłaszaniu wierszy, zdań
w różnym tempie, o
zmiennym zabarwieniu
uczuciowym oraz różnej sile
i barwie głosu.

Układanie zdań pytających,
oznajmujących,
rozkazujących. Posługiwanie
się tym samym tekstem —
jedno dziecko stwierdza,
drugie nie daje temu wiary,
trzecie ponagla.

Ćwiczenia w głośnym
mówieniu z uwzględnieniem
tempa, znaków
przestankowych.

Ćwiczenia w mówieniu z
podziałem na role.

Wypowiada wiersz, czy
zdanie z dynamicznym
stopniowaniem od mówienia
głośnego do mówienia
cichego i odwrotnie,
podobnie w przypadku
tempa, barwy głosu i
zabarwienia uczuciowego.

	<p>Ćwiczenia w wypowiedzianiu tekstu z modulowaniem głosu: ze zdziwieniem, z oburzeniem, z żalem, z ironią, z goryczą, ze smutkiem, ze strachem.</p>	<p>Formułuje i wypowiada zdania pytające, oznajmujące i rozkazujące.</p> <p>mówi poprawnie, płynnie, wyraziście ze zmianą siły, tempa, tonu głosu oraz z zachowaniem pauz gramatycznych, logicznych i akcentu logicznego. recytuje z podziałem na role, oddając nastrój, przeżycia bohaterów. Wypowiada tekst modulując odpowiednio głos. Zapamiętuje tekst swojej roli i wypowiada go prawidłowo.</p>
<p>II. POZNAJEMY TEATR I FILHARMONIĘ</p>	<p>Wycieczki do teatru. I Filharmonii. Zwiedzanie kulis</p> <p>Oglądanie spektakli teatralnych.</p> <p>Zrealizowanie tematyki kompleksowej teatralnej-</p>	<p>Omawia i opisuje wystrój teatru i filharmonii, nazywa poszczególne pomieszczenia (kasa, widownia, sala koncertowa, scena, kurtyna) -zapoznanie z pracą aktora, reżysera, scenografa, muzyka, śpiewaka, dyrygenta</p> <p>objaśnia znaczenie słowa teatr i filharmonia</p> <p>Objaśnia terminy: pantomima, akt, antrakt, dialog, monolog, mimika,</p>

Jestem małym aktorem

gest, mowa ciała, prolog.
Rozróżnia teatr lalki, teatr cieni, teatr z udziałem żywego aktora oraz teatr, w którym występuje żywy aktor i lalka.

Odróżnia rodzaje lalek: kukiełka, marionetka, pacynka, lalki teatru cieni.
Nazywa instrumenty smyczkowe, perkusyjne

W skupieniu i aktywnie wysłucha dzieł muzycznych,

-Wysłucha utworów muzyki chóralnej z głosami męskimi i żeńskimi

Słuchanie koncertów muzyki poważnej

Rozpoznaje cztery rodzaje głosów ludzkich. (tenor, sopran, bas, alt).

Kulturalnie zachowuje się podczas koncertów

Uczy się tolerancji i szacunku dla dzieł muzycznych,

Zaśpiewa gamę C-DUR i zagra ją na dzwoneczkach

Wyjaśni na czym i za pomocą czego oznaczamy dźwięki-/nuty, pięciolinia/

Nazwie i rozpozna nuty: cała nuta, półnuta, ćwierćnuta, ósemka

Rozumie pojęcia muzyczne np: chór, dyrygent, kanon, pauza, tempo, koncert, muzyka poważna, rozrywkowa, chóralna

Rozróżnia dźwięki. Odróżnia dźwięki wysokie i niskie na

	<p>Z muzyką na ty'' zrealizowanie tematyki kompleksowej zawierającej informacje nt. muzyki</p>	<p>podstawie brzmienia różnych instrumentów i głosów ludzkich.</p>
<p>III.EKSPRESJA SCENICZNA — MOWA CIAŁA I MOWA ZMYSŁÓW</p>	<p>Przygotowywanie spektakli: — na Święta Bożego Narodzenia -Jasełka, -na zakończenie roku ,, Pożegnanie p-la'' -,, Polska-moja ojczyzna'' -,, Rymy dziecięce utkane w piosence'' -,, Wiosenna Wielkanoc'' -,, Zimowy dzień Babci i dziadka'' -,, Podróż do Krakowa'' -,, Pożegnanie Jesieni'' -, Czerwony Kapturek''</p> <p>Zabawy w parach. Jedna osoba wymyśla sytuację, a druga prezentuje ją ruchem. Zabawy fabularne: «</p> <p>Zabawy w odgadywanie zdarzeń, sytuacji — nagrania na taśmie magnetofonowej.</p>	<p>Prezentuje przygotowane przedstawienia na terenie swojej placówki i poza nią w instytucjach społecznych</p> <p>Dokładnie naśladuje określone sytuacje. Przedstawia ruchem zachowania ludzi i zwierząt. Wczuwa się w sytuację, naśladuje urządzenia, ludzi, zjawiska przyrodnicze. Rozpoznaje efekty dźwiękowe. Określa sytuację, zdarzenia na podstawie odgłosów z otoczenia np. krzyk,</p>

Gry dramatyczne —
przedstawianie scenek za
pomocą ruch rąk.

przedstawianie stanów
psychicznych za pomocą
mimik i twarzy.

Zabawy w kręgu —
demonstrowanie różnych
stanów psychicznych.

Zabawy relaksacyjne.

dzwonek do drzwi, alarm
samochodowy, ruch uliczny.
Wrażliwie reaguje na
dźwięki. Rozpoznaje i
naśladuje rodzaje
wykonywanych prac po ich
charakterystycznych
odgłosach.

Rozumie znaczenie gestów.
Rozumie gesty rąk np.

klaskanie — radość,
opuszczanie rąk —
rezygnacja, uścisk dłoni —

serdeczność, wskazanie
czegoś — groźba,

przywołanie □ prośba,
zaciskanie pięści- złość

Właściwie wyraża emocje.

Odczytuje i wyraża stany
wewnętrzne za pomocą

mimiki twarzy: niepokój, ból,
gniew, zakłopotanie,
smutek, zadowolenie.

Odczytuje i wyraża stany
wewnętrzne za pomocą

mimiki twarzy: niepokój, ból,
gniew, zakłopotanie,
smutek, zadowolenie.

Wykorzystuje sposoby
emocjonalnego reagowania.

Odczytuje i wyraża
dynamikę ruchu: gniew

(machanie rękami),
nieśmiałość (pochylenie

głowy w przód), złość
(tupanie nogami), zaduma
(kulenie się).

Rozluźnia mięśnie. Doskonali
plastykę ciała przyjmując
określone pozy.

Identyfikuje się z rolą.

Odróżnia i naśladuje
zwierzęta po ich głosie.

<p>Utożsamianie się z charakterystycznymi cechami zwierząt i wchodzenie w ich role. Ćwiczenia w przedstawianiu głosem: wiatru, szumu drzew, deszczu itp. Zabawy w wyrażanie nastroju poprzez odpowiednie modulowanie głosu (głos łagodny, gruby, cienki, niski).</p> <p>Ćwiczenia w ukazywaniu doznań smakowych (picie soku z cytryny, jedzenie czekolady). Próby ukazywania doznań węchowych np. zapachu mocnych perfum, dymu z ogniska.</p> <p>Zespół muzyczny „ Chór przedszkolaka”</p> <p>Śpiew Piosenek tematycznych do przedstawień</p> <p>Ilustracje piosenek</p> <p>Opracowania ruchowe</p> <p>Układy taneczne do melodii i piosenek</p> <p>Akompaniowanie naturalne oraz z zastosowaniem instrumentów perkusyjnych lub instrumentów własnej produkcji</p>	<p>Wyjaśnia dźwięki przyrody. Rozpoznaje i naśladuje odgłosy przyrody. Rozpoznaje i naśladuje odgłosy przyrody. Słownie oddaje nastrój.</p> <p>Słucha utworów muzycznych i oddaje nastrój muzyki za pomocą głosu.</p> <p>Wyraża doznania smakowe za pomocą ruchu. Przedstawia doznania smakowe za pomocą mimiki twarzy. Oddaje doznania węchowe za pomocą ruchu. Potrafi ukazać doznania węchowe za pomocą mimiki twarzy.</p> <p>Zaśpiewa piosenki zbiorowo i indywidualnie /bez i z wykorzystaniem mikrofonu/ przygotowanie do konkursów</p> <p>zaśpiewa kanon, echo, z podziałem na role, oraz na głos męski i żeński</p> <p>zatańczy figury taneczne w określonym czasie</p> <p>Zagra rytmicznie na instrumentach perkusyjnych lub wykorzystując swoje części ciała</p>	<p>Potrafi się skoncentrować, doskonali koncentracje</p>
<p>Zabawy, gry dydaktyczne. Przykład: Pierwsze dziecko</p>	<p>Potrafi się skoncentrować, doskonali koncentracje</p>	

<p>IV.SŁUCHANIE I ZAPAMIĘTYWANIE</p>	<p>podaje dowolny wyraz, każde następne dodaje do niego swój tak, żeby zaczynało tworzyć zdanie lub ciąg wyrazów powiązanych ze sobą logicznie Słuchanie opowiadań, pytań, poleceń, instrukcji, wypowiedzi nauczyciela i uczniów — zabawy, gry dydaktyczne.</p>	<p>Rozwija pamięć słuchową i wzrokową. Słucha uważnie i stara się zrozumieć, co przekazuje rozmówca.</p>
--------------------------------------	---	--

IV. METODY I FORMY

Metody

- słowne:
 - recytacja
 - swobodna rozmowa, dialog
 - pogadanka, opis
 - słuchanie czytanych baśni, legend, bajek
 - opowiadanie treści utworów
- metody czynne:
 - samodzielnych doświadczeń dziecka
 - kierowania własną aktywnością dziecka
 - zadań stawianych do wykonania
- oglądowe

Formy wychowania muzycznego:

a/ Rytmika

Jest to uwrażliwienie na rytm poprzez stworzenie określonego rodzaju ćwiczeń

polegających na dokładnej realizacji usłyszanego rytmu za pomoc prostych gestów. Rytmika ma istotny wpływ na rozwój muzykalności, poczucia rytmu i wrażliwości. Wpływa na rozumienie i umiejętność przeżywania innych dziedzin sztuki, przede wszystkim teatru i sztuk plastycznych.

Ekspresja (wyrażanie) rytmu jest wskaźnikiem aktywności rytmicznej

b/ Improwizacja muzyczno-ruchowa to specyficzny rodzaj wypowiedzania się poprzez gest, ruch całego ciała. Określony utwór muzyczny rozluźnia, aktywizuje i narzuca swój rytm. Jednym z najważniejszych sposobów ćwiczeń improwizacji muzyczno-ruchowej jest interpretacja ruchowa utworów muzycznych. Improwizacja jest główną drogą muzycznego rozwoju dziecka. Rodzi się ona przy udziale mowy i ruchów ciała, następnie rozwijają się formy artystyczne, wokalne i instrumentalne, nawiązując do muzyki klasycznej. Metoda ta-wyzwalająca maksymalną aktywność, wywołująca w dzieciach muzykę, daje im kolosalną radość i intensywnie wpływa na rozwój pamięci i wyobraźni ogólnej i muzycznej”.

c/ Zabawa muzyczno-ruchowa

W zabawach muzyczno-ruchowych każdy ruch ma określony cel, wyznaczona jest długość jego trwania i uzasadniony charakter.

d/ Śpiewanie piosenek- odgrywa największą rolę w procesie umuzykalniania, ponieważ przemawia do wyobraźni dziecka oraz pobudza jego zainteresowanie i uwagę. Piosenki przeznaczone dla dzieci powinny być proste, rytmiczne i melodyczne a także nieprzekraczające w swojej linii melodycznej 6 dźwięków, czyli tzw. seksty.

e/ Gra na instrumentach perkusyjnych

Formy teatralne

Inscenizacja to „zespołowa recytacja tekstu z podziałem na role i odpowiednim do treści zachowaniem się wykonawców, czyli grą aktorską. Na grę aktorską składają się ruchy na scenie, gesty i odpowiednia mimika.” Rozróżniamy kilka typów inscenizacji, do najciekawszych form należą (wg P. Bąka):

- Teatr lalek,
- Teatrzyk chińskich cieni,
- Sąd nad negatywnym bohaterem,
- Żywy plan
- Żywy teatr (teatr samorodny),
- Teatr wycinanek (wg Z. Morawskiej i A. Wilkovej)

1. Teatr lalek

To najczęściej stosowana forma inscenizacyjna, gdyż nawiązuje do naturalnych dziecięcych zabaw lalkami i może dlatego cieszyć się zainteresowaniem i sympatią małych widzów. Jest wymarzonym sposobem przedstawiania baśni, bajek, powiastek i wszelkich utworów, w których występują zwierzęta i postacie fantastyczne.

2. Teatrzyk chińskich cieni

Jest to ciekawa forma inscenizacji. Do wywołania zjawiska jakim jest teatr cieni, niezbędne są następujące elementy: Ekran i Źródło światła

3. Sąd nad negatywnym bohaterem

Dobrze zorganizowane sądy nad negatywnym bohaterem spełniają ważną rolę wychowawczą. Umożliwiają dzieciom trudnym, w sposób delikatny i pozbawiony bezpośrednich upokorzeń, zrozumienie nagannej postawy wobec życia oraz dostarczają konkretnych przykładów wyjścia z trudności. Oddziałują też profilaktycznie, wskazując efekty złego zachowania.

4. Żywy plan

Jest to forma inscenizacji, w której dzieci mają możliwość zaprezentowania swoich możliwości aktorskich pod kierunkiem reżysera. Przygotowują dekoracje, kostiumy, rekwizyty, wybierają aktorów i narratora.

5. Żywy teatr (teatr samorodny)

Jest to inscenizacja twórcza, w której dzieci wygłaszają dialogi na żywo. Podstawą teatru samorodnego jest przeżycie, które pobudza u ludzi chęć do naśladowania. Przez gest, czy mimikę dziecko upodabnia się do postaci, którą chce przedstawić. Do tego dołącza się słowo i w ten sposób powstaje „na żywo” sztuka ze wszystkimi elementami akcji, czytelna i ciekawa dla tych, którzy ją oglądają, którym autorzy i aktorzy chcą przekazać własne przeżycia.

6. Teatr wycinanek

Jest to prosta forma, którą można stosować bez większych zabiegów dekoracyjnych. Wycięte sylwetki ludzi, zwierząt, roślin przesuwamy po scenie z odpowiednim komentarzem.

Dramaw przedszkolu jest metodą, która umożliwia dzieciom poznawanie świata poprzez działanie. Pozwala na uwzględnienie możliwości psycho- ruchowych dzieci w wieku przedszkolnym, szczególnie dużą potrzebę ruchu.

W dramie nie chodzi o uzyskanie efektów artystycznych. Niekiedy mało efektownie odegrana rola jest silnie przeżywana i przynosi głębokie efekty wychowawcze. Drama jest sposobem poznawania świata. Jest metodą pedagogiczną, w której wchodzenie w określone role, pozwala kreować rzeczywistość... W dramie dziecko musi wczuć się w postać, działać a nie grać (jak w teatrze).

V. Ewaluacja

Ewaluacja osiągnięć dzieci będzie mieć charakter kształcący tzn. będzie ich wspierać w procesie kształcenia i wychowania.

Celem ewaluacji jest uzyskanie informacji zwrotnej na temat funkcjonowania programu. Zebrane informacje posłużą do sporządzenia raportu, porównania zamierzonych celów i osiągniętych rezultatów, a także wyciągnięcia wniosków i zaplanowania ewentualnych działań uwzględniających uzyskane wyniki, przeznaczonych do realizacji w przyszłości.

Efekty pracy z programem będzie można ocenić poprzez:

- ocenę dzieci przez pracowników przedszkola, dzieci i zaproszonych gości na spektakle
- udział w przeglądach
- analizę arkusza obserwacji dotyczącego umiejętności teatralnych, wokalnych i tanecznych dzieci na początku i końcu programu

VI. BIBLIOGRAFIA

1. G. Gloton, C. Clero, Twórcza aktywność dziecka, WSIP, W-wa 1986
2. H. Mystkowska, Rozwijamy mowę i myślenie dzieci w wieku przedszkolnym, WSIP W-wa 1992
3. A. Czapczyńska, Każde dziecko jest artystą, { w}: Twoje dziecko, nr 6/2001
4. K. Pankowska, Drama i myślenie O znaczeniach i wartościach baśni, PIW, W-wa 1985, t I i II.
7. J. Cieślikowski, Wielka zabawa, Wrocław- Warszawa- Kraków 1967
8. E. Kędziopr- Niczyporuk, Wprowadzenie do pedagogiki zabawy, Lublin 199
9. Z.Wójcik „ Zabawa w teatr”
10. A. Misiurska: Zróbmy teatrzyk lalkowy. WsiP, Warszawa 1991;
11. J. U. Ciarkowska, M. Sienkiewicz, A. Wilczewski: Baśniowy świat na scenie. Wydawnictwo „Innowacje”, Goleiszów 2000;
12. L. Bajkowska: Teatr marzeń. Prószyński i S-ka, Warszawa 1998;
13. A. Dziedzic: Drama w wychowaniu. Wydawnictwo CODN, Warszawa 1999;
14. G. Duszyńska, L.Kowal, I. Krop, B. Przybylska-Matula, E. Skiba: Drama w kształceniu zintegrowanym. Wydawnictwo Korepetytor, Płock 200 Literatura:
15. E. Lipska, M. Przychodzińska„Muzyka w nauczaniu początkowym”

16. M. Śliwińska- Kowalska „Głos narzędziem pracy”

17. J. Chaciński, K. Chacińska „Podstawy emisji głosu w procesie kształcenia nauczycieli muzyki”

VII. Załączniki:

1. Baza dydaktyczna
2. Środki dydaktyczne
3. Przykładowe scenariusze przedstawień
4. Poradnik „ Kształtowanie głosu dziecka poprzez ćwiczenia oddechowe, fonacyjne i artykulacyjne”
5. Arkusz obserwacji

Załącznik 1. Baza dydaktyczna:

- stworzenie kącika teatralnego i muzycznego w klasie
- założenie czarodziejskiej skrzyni / gromadzenie strojów i rekwizytów teatralnych/
- gromadzenie kukiełek, pacynek, sylwet, lalek palcówek
- włączanie do współpracy w zakresie wykonywania strojów, elementów scenografii-rodziców, pracowników szkoły,

Załącznik 2. Środki dydaktyczne

- organy,
- płyty CD z nagraniami utworów,
- odtwarzacz płyt CD,
- sprzęt nagłaśniający,
- aparat fotograficzny,
- podkłady muzyczne.
- Instrumenty perkusyjne
- Pacynki
- Kukiełki
- Rekwizyty

Załącznik 3. Przykładowe scenariusze

- **Montaż słowno-muzycznym pt. „Polska- moja Ojczyzna”**

1. Wiersz „ Moje polskie ABC”

Już w przedszkolu dzieci wiedzą, Co to Wisła, co to Bałtyk.

Że na Śląsku mamy węgiel, a znów góry to są Tatry.

Taki Polski Elementarz, raz zobaczysz i pamiętasz

Kiedy będę taki duży, jak na przykład są rodzice

Z książek, z kina i z podróży, poznam kraju okolice.

Jak zakładka Wisły wstążka, no a Polska jest jak książka.

Nasze polskie ABC, każde dziecko o nim wie.

Wchodzi w głowę, wchodzi w serce, jak literka po literce

Coraz lepiej czytasz je, nasze polskie ABC.

Niebieski materiał-2 chłopców faluje materiałem dla uzyskania efektu rzeki

2. Piosenka „ Płynie Wisła, płynie”- śpiew akapella

Płynie Wisła płynie po Polskiej krainie,

a dopóki płynie Polska nie zaginie. 2x

Zobaczyła Kraków wnet go pokochała,

a w dowód miłości wstęgą opasała. 2x

3. Wiersz „Hej góralska kapela”

Skrzypce kwilą jak wilga

Na pogodę na słotę.....

Grają, hej, w poniedziałek

I we wtorek, i w środę....

Jak się Giewont kołysze

Hen, na niebie pod słońcem

Słychac owce z dzwonkami

I barany beczące

Muzykuje kapela, tony lecą ku gwiazdom

Muzykuje kapela,

Pannom, bacom, gazdom..

4. Taniec przy piosence „ Tańcowali zbójnicy” /1 grupa śpiewa, 2 tańczy/

W murowanej piwnicy, tańcowali zbójnicy

kazali se pięknie grać i na nóżki spojierać. 2x

Tańcowałbym, gdybym mógł, gdybym nie miał krzywych nóg,

ale krzywe nogi mam, co podskoczę to się gnom. 2x

Taniec

I Dziewczynki ręce na biodrach unoszą się w górę i w dół na czubkach palców- chłopcy wychodzą zdecydowanym, rytmicznym krokiem na środek i tworzą koło-ciupagę trzymają z tyłu.

II Hop! Dziewczynki prawa noga do przodu, lekko przesuwiają się w lewą stronę- chłopcy idą po kole, ciupaga w prawą dłoń, wyciągnięta w górę.

III Hop! Dziewczynki lewa noga do przodu, lekko przesuwiają się w prawą stronę- chłopcy idą po kole, ciupaga w lewą dłoń, wyciągnięta w górę.

IV Hop! Dziewczynki w miejscu lekko wyrzucają w przód prawą i lewą nogę- chłopcy ciupaga nadal w lewej dłoni skierowana w dół, w stronę podłogi- idą po kole

V Hop! Dziewczynki unoszą się na palcach, chłopcy kładą ciupagi na podłogę, idą po kole

z rękoma z tyłu.

VI Hop! Dziewczynki prawa noga do przodu, lekko przesuują się w lewą stronę- chłopcy zatrzymują się, biorą ciupagi, ręce wyprostowane i w miejscu wykonują przysiad z rekwizytem (6 przysiadów)

VII Hop! Dziewczynki lewa noga do przodu, lekko przesuują się w prawą stronę- chłopcy przekładają ciupagę do tyłu i idą po kole

VIII Hop! Chłopcy zatrzymują się i odkładają ciupagi za siebie, przystępują z nogi na nogę, dziewczynki truchtem wbiegają do środka koła chłopców i tworzą własne koło, ręce splecione z tyłu-poruszają się w lewo

IX Hop! Dziewczynki podbiegają do partnerów, trzymanie ramiona, biodra i w miejscu obracają się w lewą stronę

X Hop! Tancerze tworzą jedno wielkie koło, ręce splecione z tyłu, praw noga z przodu, poruszają się w lewo

XI Hop! Tworzą się pary i tańczą wirówkę

XII! Hop! Zatrzymanie i ukłon.

5. Wiersz „ Wisła” Cz. Janczarskiego

Wisła błękitna, szara Wisła,

Najmilsza rzeka i najbliższa.

Płynęła tutaj przed wiekami

I zawsze jest tu wiernie z nami.

6. Piosenka „ Warszawa” (Płyta CD „Moje 6-lat zajęcia muzyczno-ruchowe cz. 2, nr 2)

Jaka piękna jest Warszawa,

ile domów, ile ludzi,

ile dumy i radości w sercach nas stolica budzi.

Ile ulic, szkół, ogrodów,

placów, sklepów, ruchu, gwarów
i teatrów, samochodów
i spacerów i obszarów,
aż się stara Wisła cieszy,
że stolica tak urosła,
bo pamięta ja maleńką
a dziś taka jest dorosłą.

7. Wiersz „ Wisła”ciąg dalszy

Owija wstęgą Kraków sławny
i płynie, płynie do Warszawy.
W Gdańsku na Wisłę morze czeka,
Spiesz tam Wisła, polska rzeka.

8. Taniec „ Krakowiak” (Płyta Cd„Księga Pomysłów» cz. 2, nr 29)

I Pierwsze trzymanie

II Drugie trzymanie

III Klęk chłopców przodem do koła-dziewczynki wokół podskokami w jedną i drugą stronę

IV Cwał-trzymanie oburącz

V Dalszy cwał dziewczynek na zewnątrz koła, chłopcy klęk

VI Klęk chłopców i klaskanie z wyciągniętymi dłońmi-dziewczynki cwał w środku koła,
(trzymanie się za ręce)

VII Dziewczynki na zewnątrz koła, chłopcy prawą nogą cwał przodem (konik)

VIII Pierwsze trzymanie

IX Drugie trzymanie

9. Wiersz „ Wisła”ciąg dalszy

Wisła błękitna, szara Wisła
Jest mi najmiłsza i najbliższa.
I zawsze gdy o Polsce myślę,
Myśl-jak rybitwa-jest przy Wiśle.

10. Piosenka „ O marynarzu” („Wesół i śmiały«- piosenki zachowe, str. 89) — inscenizacja piosenki

Kto majtkiem na okręcie służy,
wesole życie ma ,
w dalekiej ciągle jest podróży
i cały świat już zna.
Refren: Bo majtkiem na okręcie
Jest tylko chłopak chwat, ta, ra, ra.
Chłopak, co pływa jak morska ryba,
Odwinie rusza w świat. 2x

Na maszcie z bocianiego gniazda
wesolo patrzy w dal.
Podoba mu się taka jazda
pośród spienionych fal.
Refren: Bo majtkiem na okręcie
Jest tylko chłopak chwat, ta, ra, ra....

Gdy majtek okręt ujrzy w dali,
robi się gwar i ruch.

Kapitan marynarza chwali

i mówi, że jest zuch!

Refren: Bo majtkiem na okręcie

Jest tylko chłopak chwał, ta, ra, ra...

11. Teatr małego aktora „ O tym jak powstało polskie godło” źródło „ Baśnie i legendy” cz. 2

Narrator:

Dawno, dawno temu,

Gdy Polski na mapie nie było,

Słowiańskimi ziemiami

Trzech braci rządziło.

Lech, Czech i Rus

Się nazywali, swoim narodem mądrze władali.

Rus

-Ja Rus powiadam; bracia moi mili,

Ziemie nasze przeludnione, głód zagląda w naszą stronę.

Czech

Ja Czech ci rację przyznaje ale cóż robic dalej?

Lech

Ja Lech najmłodszy z was, chcę rozdzielić nas.

Nowych ziem poszukajmy i natychmiast wyruszajmy

Czech i Rus

Dobrze radzisz-wyruszajmy, nowe ziemie zaludniajmy

Bracia wyruszają na poszukiwania ze swoim ludem, każda grupa idzie w innym kierunku, Rus i Czech budują grody.

Narrator

Jak postanowili-tak też uczynili!

Rus-Ruś zakłada

Czech-Czechy buduje

Lech szuka i szuka, chyba coś szykuje.

Słowianin pierwszy

Lechu ukochany, długo się tułamy

Ludzie się zmęczeni, gdzie budowę rozpoczniemy?

Słowianin drugi

Czy miejsce wybrałeś?

Gdzie gród zbudujemy?

Jak długo po świecie wędrować będziemy?

Słowianin trzeci

Rus i Czech swoje państwa założyli, a my wciąż chodzimy i chodzimy.

Lech

O racji waszej jestem przekonany, jednak na znak jeszcze czekamy

Słowianin czwarty

Na jaki znak Lechu kochany czekamy?

Wciąż się tułamy i tułamy

Na scenę wybiega dziecko przebrane za orła i przysiada przy drzewie

Narrator

Nagle zapadła głucha cisza, w koronie dębu orzeł przysiadł.

Gniazdo miał swoje tam założone, znak oczywisty- jest zatwierdzone!

Słowianin piąty

Spójrzcie na niebo, całe czerwone. Ptak bije bielą w drzewa koronie.

Lech

Tutaj się właśnie osiedlimy,

Gród duży-Gniezno założymy,

A orzeł biały niech nam króluje, na tle czerwieni grodu pilnuje

12. Wiersz „ Orzeł Biały w koronie”

Orzeł biały w koronie na czerwonym nieba tle.

Polski nam pilnuje, każdy o tym wie.

Lech go zobaczył, koronę założył

I znak ojczyzny w ten sposób stworzył.

Więc bądźmy dumni z orła naszego.

Hołd mu składajmy, on nas uchroni od złego. Chwała, Chwała, Chwała mu!

13. Taniec Słowian z Orłem (Płyta Cd Klanza nr 10)

I Orzeł w środku, chłopcy marsz w kole trzymanie za ręce

II Ręce do góry na głowę orła

III 4 kroki do tyłu, ukłon i klęk na prawe kolano

IV orzeł slalom między chłopcami

V Przejście do szeregu i kołysanie się

VI W szeregu 4 kroki do przodu i ukłon (ręce razem do tyłu)

VII W szeregu 4 kroki do tyłu i ukłon

VIII Podskoki w kole, orzeł w środku

IX Klęk chłopcy, ręce do góry, kołysanie się orła i ukłon.

14. Instrumentacja piosenki „ Polska” (Płyta Cd „Śpiewające Brzdące cz. 6, nr 2-wersja instrumentalna)

15. Wiersz W. Bełzy „ Katechizm polskiego dziecka”

— Kto TY jesteś? — Polak mały

— Jaki znak twój? — Orzeł biały

— Gdzie ty mieszkasz? — Między swemi.

— W jakim kraju? — Polskiej ziemi.

— Czym ta ziemia? — Mą ojczyzną.

— Czym zdobyta? — Krwią i blizną.

— Czy ją kochasz? — Kocham szczerze.

- A w co wierzysz?- W Polskę wierzę.
- Czym ty dla niej?- Wdzięczne dziecię.
- Coś jej winien?- Oddać życie.

16. Piosenka „ Moja ojczyzna” (Płyta Cd „Śpiewające Brzdące cz. 6, nr 2-wersja instrumentalna)

Czy to noc, czy to dzień,
W naszym kraju pięknie jest
Już od morza aż po góry.

Szczyty Tatr cudne są
Giewont dumnie pręży pierś
I wlatuje ponad chmury.

Refren: Bo to nasz kraj, nasza ojczyzna

Językiem mym piękna polszczyzna

Polska ziemia wzdłuż i wrzesz

Najpiękniejsza dla mnie jest

Zawsze będę mieszkał tutaj.

Jezior blask, morza szum

Wszystko dla mnie piękne jest

W ukochanym kraju moim.

Tutaj las, jezior blask

Każdym echem wzywa nas

Wiatr kołysze białe chmury.

Refren: Bo to nasz kraj, nasza ojczyzna.

Literatura:

- „Kochać świat” J. Świeciński
- „A jak będzie słońce, a jak będzie deszcz”
- „Baśnie i legendy” cz. II K. Bayer, A. Wacławski
- „Rok w przedszkolu” M. Jach
- „Piosenki, które śpiewali dziadkowie, gdy byli mali”
- „Wiersze i piosenki na uroczystości rodzinne” E. J. Frątczakowie

- **Montaż słowno-muzyczny JASEŁKA**

1. Piosenka „ Świąteczny czas”- płyta, Wesołych ŚWIĄT” utwór 5, podkład

— 1 zwrotkę śpiewają chłopcy

— 2 zwrotkę dziewczynki

— Refren wszyscy razem

Idą święta, wigilijny czas, a za oknem biały śnieżek spadł,

Pani zima pięknie wita nas, bo świąteczny, bo świąteczny nadszedł wreszcie czas.

Ref. Świąteczny czas, świąteczny czas, wesoło wita nas

Tej nocy czar, cudowny blask niech wszystkim nam rozbłyśnie

Przyszły święta najpiękniejsze dni, w każdym domu choineczka lśni

Zastawiony wigilijny stół, a przy stole, a przy stole siedzi gości tłum

2. Rodzina siedzi przy wigilijnym stole, dzieci patrzą przez okno

MAMA:

Wigilijny nadszedł czas, więc posłuchajcie moi mili betlejemskiej historii

Maryja i Józef będą w 1 scenie, patrzcie, co się dzieje idą do Betlejem.

1 SCENA

Maryja i Józef idą do stajenki, makieta domu z otwieranym oknem, w nim kobieta, babcia

M A R Y J A

Zimno i głodno

I ciemno wszędzie

Józefie kochany

Co ze mną będzie?

Józefie, Józefie już nie mam siły, zapukaj proszę do kogoś?

JÓ Z E F /puka łaską o podłogę stojąc przed domem/

Jesteśmy bardzo zmęczeni

Dajcie nocleg choćby w sieni

K O B I E T A

Tu nie zajazd

Nie gospoda

Idźcie stąd, bo czasu szkoda

M A R Y J A

Odmówili

JÓ Z E F

Mówić szkoda

(Wchodzi babcia)

B A B C I A

A wy skąd tutaj?

M A R Y J A

Z dalekiej drogi

B A B C I A

I pewnie bardzo was bolą nogi

Dam wam schronienie w tę noc grudniową

Mam tu stajenkę jest dach nad głową.

Maryja i Józef wchodzi do szopki

3. Piosenka „ Szła kołęda” -płyta z pomysłami Sześciolatek nr 50 — podkład

Ref. śpiew Aniołów — chór

Zwrotka- śpiew indywidualny- dziewczynki wychodzą na środek /chłopcy murmurando/

Szła kolęda w noc grudniową pukająca do drzwi i wołała żeby ludzie do stajenki szli

Dziecko małe maluteńkie przyszło na ten świat, a w stajence ściany cienkie i dziurawy dach

Ref. Urodziła Matka Boska synka w mroźny wieczór, co tu robić, co tu robić żeby zimna nie czuł 2x

Zatroskała się kolęda że tu taki mróz, trzeba prędko okryć dziecko najcieplejszą z chust,

Zimno dziecku zimno matce, obydwójce drżą, hej kolędo, hej kolędo prowadź ich w nasz dom

TATA:

Kamień spadł mi prosto z serca, znaleźli schronienie,

Co się dalej dzieło będzie w drugiej scenie

Scena II (Pasterze siedzą przy ognisku)

I P A S T E R Z (Zrywa się)
Hej! Bracia, Nadstawcie uszy
Coś dziwnego się dzieje
Słychać chór z nieba przecudny

4. Kolęda: „Wśród nocnej ciszy” -śpiew z podziałem na dwie grupy — Echo- gra na pianinie

(Wchodzi anioł)

II P A S T E R Z
Jasność jakaś dziwna
Choć jeszcze nie świta

III P A S T E R Z
Gość jakiś do nas idzie
Śpieszmy go powitać!

5. Taniec aniołów do akompaniamentu piosenki „ Gwiazdeczko zaświeć” z płyty „ Wesołych ŚWIĄT” nr 1.

Opracowała: Edyta Warmbier

Literka.pl Literka.pl